

[Ulrich.]

den Affattelse, § 34 har faaet, thi det er efter min Mening den allervigtigste Paragraf; det er den Paragraf, om hvilken de forskellige Tvistigheder i Fremtiden vil komme til at dreje sig. Jeg vil gerne gengive Paragraffen, saaledes som den kommer til at lyde efter den Ændring, der her er foreslaaet, for at gøre Skovejerne ude omkring i Landet opmærksom paa, at her er det springende Punkt, som i kommende Tider skal vise, at den stedfundne Gennemgang af Lovforslaget har været overordentlig frugtbringende for alle. Den vil efter Ændringen komme til at lyde saaledes:

„Naar det efter de Landbrugsministeriet forelagte Oplysninger maa anses for utvivlsomt, at et Skovareal ikke er Fredskovspligt undergivet efter nærværende Lov — hvorved bemærkes, at det som Regel vil blive anset for fyldstgørende, naar der foreligger en Erklæring fra Landinspektøren om, at Tilplantningen er foregaaet i nyere Tid (det omtrentlige Tidspunkt maa opgives) paa forhen ubevokset Areal, og det derhos ved Indsendelse af en Tingbogsattest godtgøres, at der ikke er paalagt Arealet tinglyst Forpligtelse til at bevares som Fredskov —, kan Landbrugsministeriet, uanset at de foran i Afsnit C. angivne Regler til Konstatering af Forholdet ikke er bragt til Anvendelse, bestemme, at Skovarealet ikke er at anse som Fredskov.“

Jeg tror, at den højtærede Minister skal være meget veltilfreds med, at denne Bestemmelse indsættes, thi den vil fri Landbrugsministeriet for en Masse Ubehageligheder i de kommende Tider, og den vil samtidig være overordentlig tilfredsstillende for de Skovejere, der har Skove, med Hensyn til hvilke det kan være Tvivl underkastet, om det er Fredskov eller ikke. Jeg tror, man her har fundet en udmærket Løsning, takket være den udmærkede Forhandling, der har fundet Sted mellem Ministeriets Departementschef og det nedsatte Udvalg.

Vanggaard: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Nørskov, er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich udtale min Glæde over det Samarbejde, der har været i Udvalget ligesom ogsaa med den højtærede Minister. Vi har derved faaet et Resultat frem, som jeg tror,

vi alle kan være tilfredse med. Det er naaet ved den Vilje til Samarbejde, som her har været overmaade fremherskende, og jeg synes, vi har faaet et godt Lovforslag ud af det. Vi anerkender ogsaa fra vor Side, at vi er blevet imødekommet ved Bestemmelserne om Skovnævnets Sammensætning og ved den Indflydelse, man ønsker at give Hedeselskabet, ligesom ogsaa i Spørgsmaalet om Konstateringen af Fredskovsgrænsen. Jeg er ligeledes meget glad for, at vi faar Ændringerne under Nr. 5 og 7 med. De har jo særlig Betydning, i alt Fald Ændringen under Nr. 7, for Nordjylland, hvor jeg har oplevet, at en Skovejer efter de 10 Aars Forløb fuldstændig har omhugget Løvskoven, hvorefter der blev et Krat tilbage, som saa efterhaanden er blevet beplantet med Naaletræer, uden at der i dette Tilfælde var nogen som helst Grund, heller ikke økonomisk, til det, naar man tænker paa Skovdrift i det lange Løb, men naturligvis vel under Hensyn til den øjeblikkelige Fordel. Befolkningen deroppe vil se med Sorg, om vore Løvskove fuldstændig forsvinder.

Jeg er, som sagt, meget glad ved de Bestemmelser, der her indsættes ved Ændringsforslag Nr. 7 og ved Ændringsforslag Nr. 5, der er en indirekte Opfordring til Skovejere og til Statsskovenes Ledelse om at naturfrede ejendommelige Træer eller særlig naturskønne Partier i Skovene. Det er en indirekte Opfordring, og dens Opfyldelse lettes ved, at Fredningen er stempelfri og tinglyses uden Afgift. Ogsaa denne Ændring hilser jeg med megen Glæde. Jeg skal i det hele taget udtale min Glæde over, at vi har naaet det Resultat, der her foreligger, og som sikkert vil føre til, at Loven gennemføres i Rigsdagen i denne Samling.

Landbrugsministeren (Bording): Ved denne Sags første Behandling blev der af Ordførerne fremsat en Række Ønsker om Ændringer i Lovforslaget, men samtidig blev der ogsaa fra alle Sider udtalt Villighed til at arbejde paa Sagen med det Ønske og det Haab, at der kunde naas et godt Resultat. Det har under Forhandlingerne i Udvalget vist sig, at Viljen til at opnaa et Resultat har overvundet de Uoverensstemmelser og de afvigende Ønsker, der var til Stede fra forskellig Side, saaledes at man nu staar over for en enstemmig Indstilling til det høje Ting. Jeg takker Udvalget for det store Arbejde, det har udført for at naa til dette Resultat, og for den Enstemmighed, hvormed Sagen nu bliver fremmet. Jeg har